

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΔΑΡΚΛΕ

Εἰς τὰς στήλας τῶν καθημερινῶν φύλλων θ' ἀπηντήσατε πολλάκις τὸ ὄνομα τῆς νεαρᾶς, ἀλλὰ περιφημοῦ ἤδη ἀοιδοῦ Δαρκλέ, ἣτις φάλλει ἐφέτος ἐν Νικαίᾳ. Ἡ κυρία Δαρκλέ εἶνε Ἑλληνίς ἐκ Ρουμανίας. Πατὴρ αὐτῆς εἶνε ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀποκατεστημένος ὁμογενὴς κ. Ἰωάννης Χαρίκλης, διατελέσας ἄλλοτε πλουσιώτατος κτηματίας καὶ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων. Ἀπροσδοκίαν συμφορῶν ἐνεκα ἀπολέσας κατὰ τὸν τελευταῖον ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον ἄπασαν σχεδὸν τὴν περιουσίαν του, ἀνερχομένην εἰς δύο ἑκατομμύρια φράγκων, μετέβη πρὸ τριῶν περίπου ἐτῶν μετὰ τῆς θυγατρὸς του, ἣν τινα ἡ φύσις ἐπροίκισε δι' ἐξαιρετικῆς μὲν ἀλλ' ἀκαλλιεργήτου ὁμοῦ φωνῆς, εἰς Παρίσιον, ὅπου μετὰ παρέλευσιν διετῶν σοδαρῶν, καὶ ἐνίοτε σκληρῶν μελετῶν, ἡ νεαρὰ Ἑλληνίς, ἐφελκύνετο ἐπ' αὐτῆς τὴν προσοχὴν τῶν μεγάλων τῆς Γαλλίας μουσουργῶν καὶ μελοποιῶν, καὶ ἰδίως τοῦ Γκουνῶ, ὅστις (πρᾶγμα πρωτοφανὲς μέχρι τοῦδε) ἀμέσως δεκτὴ εἰς τὸ Grand-Opéra τῶν Παρισίων, ὅπου πρὸ δύο μόλις ἐτῶν κατὰ πρῶτον ἀνέβη τὴν σκηνήν. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Grand-Opéra ἀδιακόπως, ἀλλ' εἰς μάτην μέχρι τότε, ἐζήτηε εἰς ὅλας τὰς σκηνὰς τοῦ κόσμου τὴν διὰ τὸ θαυμάσιον μελόδραμα τοῦ Γκουνῶ ἀπαιτούμενην Ἰουλιέτταν. Τὴν ἡμέραν τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς της εἰς τὸν θεατρικὸν ἀγῶνα ἡ νεαρὰ Ἑλληνίς, ἀναλαβοῦσα τὸ βαρὺ ἔργον νὰ τραγωδήσῃ τὸ μέρος τῆς Ἰουλιέττας, ὅπερ τὴν παραμονὴν ἀκόμη εἶχε τραγωδήσει ἡ Πάττη, ἐξηγείρε τὸν θαυμασμὸν τοῦ ὑπερπλήθοντος θεάτρου εἰς βαθμὴν ἀπερίγραφτον. Τὴν ἐπαύριον πᾶσαι αἱ παριναὶ ἐφημερίδες ἐγκωμιάζουσαι ἄνευ ἐξαιρέσεως τὸ σπάνιον talent τῆς κυρίας Darclée, προήγγειλαν συγχρόνως αὐτῇ μέλλον λαμπρότατον. Κατόπιν μετέβη εἰς Πετρούπολιν καὶ Ὁδυσσόν, καὶ εἶτα, συμβληθεῖσα μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ μελοδραματικοῦ θεάτρου τῆς Νικαίας, εἰς τὴν τερπνὴν μεσημβρινήν πόλιν, ὅπου κατ' ἔτος συρρίει τὸ ἄνθος τῆς ἀριστοκρατίας ὅλης τῆς Εὐρώπης.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ξηρασία παντελὴς ἐπικρατεῖ. Ἐμαράνθησαν ὅλα τὰ σπαρτά, ἐμαράνθη πᾶσα βλάστησις εἰς τοὺς ἀγρούς· ἡ ξηρασία ἐπέζεσθαι καὶ μέχρι τοῦ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη αὐχμηροῦ πεδίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τῆς ὁποίας ἐμαράνθησαν αἱ ἀπὸ τινος βλαστήσασαι ἐλπίδες περὶ ἀνατροπῆς τοῦ ὑπουργείου, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τὴν ἀπουσίαν τῆς ὁποίας ἡλπίζον, συνέρχεται καὶ ἐπαναλαμβάνει τὰς συνεδριάσεις της.

*

Οἱ εὐλαβεῖς ἀγρόται, οἱ μαστιζόμενοι ὑπὸ τῆς ξηρασίας ὅπως ἐξιλεώσωσι τὸ θεῖον διοργανίζουσι λιτανείας· οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, ὡς λέγεται, διαδηλώσεις, μὲ τὰς ὁποίας πρόκειται ν' ἀρχίσῃ ἐφέτος ἡ χαρμύσινος περίοδος τῶν Ἀπόκρεων.

*

Νέον πάλιν δράμα συνέβη μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ θιάσου τοῦ ἐνταῦθα Θεάτρου· εἰς τῶν ἡθοποιῶν πυροβολήσας ἐτραυματίσεν ἐπικυνδύνως τὴν ἀπιστον σύζυγόν του καὶ τὸν ἐραστὴν της. Φαίνεται, ὅτι ὁ θιάσος τοῦ πολυπαθοῦς θεάτρου εἶνε προωρισμένος νὰ παριστάνῃ τὰ συγκινοῦντα ἀληθῶς τὴν κοινωνίαν δράματά του οὐχὶ ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἀλλὰ ἐκτὸς αὐτῆς.

*

Ἦρχισαν νὰ συμβαίνουν τὰ ἀπρόοπτα, τὰ ἀνέλπιστα,

τὰ ἀδύνατα· ἤρχισαν νὰ πραγματοποιῶνται ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα, χάριν παιδιᾶς, ἀνεγράφομεν ἄλλοτε εἰς τὰ προγνωστικά τοῦ ἔτους. Ἡ Ὄρα, ὡς ψιθυρίζεται μετ' ἐπιτάσεως, διακόψασα ἀπὸ τινος τὴν ἐκδοσὴν της πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ ἀντιπολιτευομένη! Ἡ Ὄρα ἀντιπολιτευομένη!... ἄλλο δὲν μένει παρὰ νὰ ἴδωμεν τὴν Πρωίαν δημοσιεύσαν ἄρθρον ἐναντίον τοῦ κ. Δηλιγιάνη καὶ τὸν Σύλλογον γράφοντα πράγματα λογικὰ καὶ εὐφυῆ.

*

Πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ φίλος κ. Κορομηλᾶς, ἐμπνευσθεὶς ἐκ τοῦ ἐκτάκτου αὐτοῦ καὶ φανταστικοῦ γεγονότος, προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ δευτέραν ἐκδοσὴν βελτιωμένην καὶ ἐπηυξημένην τῆς γνωστῆς κωμωδίας του : ἡ Κακὴ Ὄρα.

Ἄς

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ 1890

Τὸ νέον ἔτος ἦλθε σκορπίζον ἐκτὸς τῶν ἄλλων παντοίων αὐτοῦ ἀφθόνων δώρων καὶ τοὺς στίχους τῶν διανομέων, τῶν ὁδοκαθαριστῶν, τῶν φανοκόρων καὶ τῶν λοιπῶν συμμοριῶν, αἵτινες κατὰ τὴν πρώτην ἐκάστου νέου ἔτους ἐφωδιασμένοι διὰ τεμαχίων χρωματιστοῦ ἐντύπου χάρτου ἐπιχειροῦσιν ἐπιδρομὴν λεηλασίας εἰς πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως. Οἱ στίχοι αὐτοὶ τῆς Πρωτοχρονίδος ἀποτελοῦσιν ἰδιαίτερον εἶδος φιλολογίας, εἶδος πρωτότυπον, περιεργότατον, ὃ δὲ Ρακοσυλλέκτης θεωρεῖ ὅτι, ἤθελεν ἀμαρτήσῃ ἀπέναντι τῆς ἱστορίας καὶ τῆς φιλολογίας τοῦ ἔθνους του, ἂν, ἀντὶ τῶν συνήθων ἐκ τοῦ ἐλληνικοῦ τύπου ἀπανθισμάτων δὲν προσέφερε πρὸς τοὺς ἀναγνώστας του ὡς ἀπόγευμα ἐν τῶν δημοσιευθέντων κατὰ τὸ νέον ἔτος ποιημάτων. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐξέλεξε τὸ τῶν « Ὑδραυλικῶν τεχνιτῶν » ἑξαχον ποιητικὸν δημιούργημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιπνέει αὖρα τις ἐμπνεύσεως Ἐξαρχοπούλου ἢ Κορδορρούμπα.

Τὸ ποίημα ἀρχεταὶ ὡς ἐξῆς :

Λαμπροφόρον νέον ἔτος ἐρχομαι νὰ σᾶς δηλώσω

Καθὼς πέρσῃ καὶ ἐφέτος πλείστον ὕδωρ νὰ σᾶς δώσω.

Ἡ ὑπόσχεσις καὶ ἡ σύγκρισις αὕτη μετὰ τὴν τρομακτικὴν λειψυδρίαν τοῦ παρελθόντος ἔτους εἶνε ὅπως οὐν τολμηρά. Ἀλλ' ὁ ὑδραυλικὸς ποιητὴς ἐξακολουθεῖ ἀπτόητος :

Ἐκατὸ πλέον ἔτη εἰς ὑμᾶς τοὺς δηλωτὰς

Καθαρὸν νερὸν εἰσέτι τοὺς τε καταναλωτὰς.

Μὲ ὑγίαν κ' εὐτυχίαν συνεχῶς δώδεκα μῆνας

Μὲ μεγάλην προθυμίαν καθαρίζω τοὺς σωληνας.

Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὰ ὑψηλὰ μυστήρια τῆς τέχνης τοῦ ὁ μουσόληπτος ὑδραυλικός, ἐνθα γίνεται ἐντελῶς ἀκατάληπτος. Προσπαθήσατε νὰ ἐννοήσητε τίποτε, ἂν δυνηθῇτε, ἀπὸ τὴν ἐξῆς τεχνικὴν φρασσεολογίαν :